

ת"פ 60599/12/14 - מדינת ישראל נגד אבא יוסף בורוס, מלכיאל נריה ליטווק, ראובן עמרם מלכה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 60599-12-14 מדינת ישראל נ' בורוס (עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט אבשלום מאושר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אבא יוסף בורוס (עציר) 2. מלכיאל נריה ליטווק (אחר/נוסף) 3. ראובן עמרם מלכה (אחר/נוסף)

החלטה בעניינו של נאשם 2 - עתירה לגילוי ראייה חסויה.

מבוא

כנגד הנאשמים תלוי ועומד כתב אישום, בו מיוחסות להם עבירות כדלקמן:

לנאשם 1 :

הפרעת שוטר במלוי תפקידו - עבירה בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. (להלן "החוק")

תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו - עבירה בניגוד לסעיף 274(1) לחוק.

החזקה/שימוש בסמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית - עבירה בניגוד לסעיף 7 (א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973. (להלן "הפקודה").

איומים - עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק.

לנאשם 2 :

החזקה/שימוש בסמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית - עבירה בניגוד לסעיף 7 (א) + 7(ג) רישא לפקודה.

הפרעת שוטר במלוי תפקידו - עבירה בניגוד לסעיף 275 לחוק.

הפרת הוראה חוקית: (3 עבירות) - עבירה בניגוד לסעיף 287(א) לחוק.

לנאשם 3 :

בריחה ממעצר - עבירה בניגוד לסעיף 257(2) לחוק.

תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו - עבירה בניגוד לסעיף 274(1) לחוק.

הפרעת שוטר במלוי תפקידו - עבירה בניגוד לסעיף 275 לחוק.

כעולה מחלקו הכללי שלכתב האישום המתוקן, בתאריך 4.5.14 במסגרת בש"ע 36196-04-14 הורה כבוד השופט אמיר דהאן על שחרורו של הנאשם 2 בכפוף לתנאים בו המשיב יובא על ידי אביו למוסד החינוכי " עטרת לויים", יקיים את כל כללי המוסד ולא יצא משערי המוסד אלא על פי לוח חופשות שיוגש לבית משפט, לא יצא את תחומי המוסד אלא אם יהיה מלווה באיש צוות, יחזיק בכל עת מכשיר טלפון סלולרי זמין לשם ביקורת, בחופשותיו ישהה המשיב במעצר בית מלא בבית הוריו באשדוד ויוכל לצאת בלוויית אחד מהוריו בלבד.

מעובדות כתב האישום עולה, עולה כי בתאריך 19.12.14 בשעה 03:00 השוטר גורנו שמואל והמתנדב משה גואיש הקימו "מחסום חצי" ברחוב משה סנה באשדוד, כאשר ניידת הסיור ניצבת לידם, ובהמשך, אותתו השוטר והמתנדב לרכב מסוג מזדה בו היו ישובים הנאשמים לעצור באמצעות פנסים, אולם הרכב מסוג מזדה לא עצר והמשיך בנסיעתו, מיד יצאו השוטר והמתנדב עם ניידת הסיור בעקבות רכב המזדה על מנת לעצרו, ותוך קריאת השוטר לרכב לעצור באמצעות מערכת הכריזה.

לאחר שחלפו שני רחובות בנתיב נסיעתם, עצר הרכב, ואז הגיעו השוטר גורנו והמתנדב אל יושבי הרכב וביקשו לבצע חיפוש, בהמשך ובעת שנהג הרכב, בן חזוט, נתבקש על ידי השוטרים לצאת מהרכב על מנת לברר עמו את פרטיו, יצא גם נאשם 1 מהרכב.

בעודו מחוץ לרכב החזיק נאשם 1 בסם מסוכן מסוג C-NBOME 25 עטוף בשקית בתוך פיו (להלן "הסמים") שלא לצריכתו העצמית וללא אישור מאת המנהל.

בעוד הנאשם 1 מחזיק את הסם בפיו, שאל אותו השוטר גורנו מה יש לו בפיו והוא התעלם מדברי השוטר. והחל לברוח אז הודיע לו השוטר כי הוא עצור, בהמשך לאמור, ניגש הנאשם 2 ולקח מפיו של נאשם 1 את הסמים והתרחק מספר מטרים משם, וזרק את הסמים לעבר גינה סמוכה, במעשיו אלו, עשה נאשם 2 מעשה, על מנת להכשיל שוטרים בביצוע עבודתם כנדרש, והחזיק בסמים שלא לצריכתו העצמית וללא אישור מנהל.

בהמשך לאמור לעיל, הפריע נאשם 1 לשוטר גורנו ולמתנדב גואניש, בביצוע עבודתם כנדרש כאשר לא חדל מלהשתולל ולהתנגד למעצר, ואז נאלצו השוטרים להזעיק כוחות תגבור נוספים על מנת להשתלט על מנת להמציא, וכשהגיעו כוחות משטרה נוספים ניסו להשתלט על נאשם 1 ולהכניסו לניידת, אך הוא לא חדל מלהתנגד וסירב להיכנס לניידת עד אשר נאלצו השוטרים להכניסו בכוח לניידת, באתו הזמן ובנסיבות האמורות, נאשם 3 שנתבקש להישאר ישוב ברכב יצא ממנו והכניס ידיו למכנסיו והחל לנער את רגלו, אז ביקש המתנדב גואניש מהנאשם 3 להתקרב אליו אך הוא נמנע מלעשות כן והחל להתרחק מהמקום, למרות בקשת המתנדב בשנית מהנאשם 3 שיתקרב אליו המשיך ללכת בכיוון הנגדי, מיד ובסמוך, אחז המתנדב גואניש בידו של הנאשם 3 ואמר לו שיעמוד לידו, ואז קירב הנאשם 3 את הסיגריה שהחזיק בידו לכיוון הכתף הימנית של המתנדב גואניש ואמר לו "אל תתקרב אלי ואל תיגע בי" בתגובה מסר המתנדב גואניש לנאשם

3 שבמידה והוא ישרוף אותו עם הסיגריה זה ייחשב תקיפת שוטרים והוא יעצור אותו, כאשר הגיעה למקום נידת נוספת, החל הנאשם 3 להתרחק מהמקום ואז תפס אותו המתנדב גואניש בידו ואמר לו " בבקשה תחזור לאיפה שהיית ואל תזוז".

במעשיו כאמור לעיל, עשה נאשם 3 מעשה על מנת להכשיל שוטרים בביצוע עבודתם כנדרש.

בהמשך ובסמוך לאמור לעיל, תקף נאשם 3 את המתנדב גואניש שלא כדין וללא הסכמתו, בכך שכיבה את הסיגריה שהחזיק בידו על מעילו של המתנדב גואניש באזור זרוע ימין שלו, וכתוצאה מכך נשרף מעילו של המתנדב גואניש בשרוול.

בהמשך לאמור לעיל, הודיע המתנדב גואניש לנאשם 3 שהוא עצור בגין תקיפת שוטרים והחל לאזוק אותו בידו האחת אך לא הספיק להשלים את המלאכה שכן, אז תקף אותו הנאשם 3 שלא כדין וללא הסכמתו בכך שדחף אותו עם כתפו ונמלט מהמקום בעודו אזוק ביד אחת בלבד, במעשיו כאמור לעיל, ברח הנאשם 3 ממעצר ואותר רק למחרת היום על ידי שוטרים.

בתאריך 19.12.14 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, בעוד הנאשם 1 יושב בחדר מעוכבים בתחנה, נכנס השוטר שלומי קורקובסקי וקרא בשמו של הנאשם 3 פעמים, משלא ענה נאשם 3 תוך שהוא שרוע על הספסל שראשו מכוסה עם הכובע של חולצתו, הזיז השוטר שלומי קורקובסקי את כובעו של הנאשם, מיד ובסמוך תקף הנאשם 3 את השוטר שלומי שלא כדין וללא הסכמתו, בכך שהעיף את ידו הימנית לכיוון ידו השמאלית של השוטר ואמר לו "שרמוטה בן זונה מה אתה עושה" אז השיב לו השוטר "מה אתה חושב שאתה עושה, אתה לא קצת מגזים". בהמשך לאמור לעיל, תקף הנאשם 3 את השוטר שלומי שלא כדין וללא הסכמתו בכך שדחף אותו בעוצמה רבה, השתולל והתפרע ואף ניסה לתקוף את השוטר שלומי באזור הבטן והצלעות, בסמוך לכך, נכנס השוטר דוד ממן על מנת לסייע לשוטר שלומי, אז הנאשם 3 איים על השוטר ממן בפגיעה שלא כדין בגופו, באומרו " אני יודע איפה אתה גר, אתה גר ברובע י"ב, אני כבר אגיע אליך.. אני אזיין את כולכם במח"ש, אני אגמור לכם על החיים ועל הכסף כמו שזוזוט עשה לכם, אני כבר אגיע אליך הביתה"

באישום מס' 2 ו-3 מיוחס לנאשם 2 הפרת הוראה חוקית בגין יציאה מביתו בתאריכים 16.7.14 שעה 02:08 ובתאריך 7.11.14 בשעה 02:00.

ב"כ נאשם 2 הגיש עתירה לגילוי ראיה.

ביום 7.7.15 התקיים דיון במעמד הצדדים בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל-1971 (להלן- פקודת הראיות), והמשך הדיון התקיים במעמד התביעה ובנוכחות רכז המודיעין.

טיעוני הצדדים

ב"כ העותר 2 סבר, כי יש מקום לגילוי ראיות שלגביהן הוצאה תעודת חסיון, ובכלל זה: תאריך מסירת המידע, מקור המידע, קרי- זהות האדם אשר מסר את המידע למשטרה ותוכנו של המסמך המסומן א.מ/2.ותיק המודיעין.

הטיעונים לעתירה כדלקמן:-

1. לטענת ב"כ העותר קיימת חשיבות גבוהה, הן לתוכן המידע והן לזמן מסירתו והמיקום שנמסר המידע וכן קבלת כל תיק המודיעין, שכן לדבריו מתן אפשרות לחקירה נגדית של מוסר המידע דרמטית לניהול ההגנה.
2. עוד טוען ב"כ העותר, כי לדבריו בפרפרזה באירוע שהיה נוגע לחבורה של המבקש, ומבקש להתמקד במידע נוקט בלשון חבורה, ולדבריו ככל שיודע שזו חבורה יש בכך תרומה משמעותית וחיונית להגנת הנאשם, שכן כפי שעולה מכתב האישום היו חמישה ברכב ונגד שלושה הוגש כתב אישום כאשר רק שניים מתוך השלושה נטען שהם קשורים לסם, אם זו חבורה מי הם החבורה, מי הם החבורה וזה יכול לשפוך אור, ייתכן שזה שייך לנהג, לנוסעת, לנאשם 3, אולי לכולם יחד, ולדבריו עניין של החבורה מסייע באופן חיוני להגנה.
3. עוד מדגיש ב"כ העותר כי קיימת חשיבות למועד מסירת המידע, שכן לדבריו האחת, שאותו אדם נוכח באירוע ובסמוך נמסר המידע או שמדובר באדם שמאחר יותר נודע לו, ככל שזה אדם שנכח באירוע, גם כאן הנוכחות הראייתית חשובה.
4. ב"כ העותרים טוען כי קיימת חשיבות לראות את תיק המודיעין בהקשר זה, אם יש משהו שיכול לחזק את ההגנה ככל שזה קשור למישהו שהוא עד או למי מהמעורבים האחרים כי כנראה זה אדם שמכיר את נאשם 3 ויש לו קרבה לעניין הזה, עוד מפנה לעובדה שבבית נתפס סם שהמדינה טוענת שהמשיב זרק לתוך הגדר יש מס' דיירים, גם שם אולי הייתה תצפית, היה רעש, ניידת, כמה שוטרים.
5. בנסיבות האמורות מבקש ב"כ העותר 2 להורות למשיבה לגלות כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את שמו של מוסר הידיעה, תוכן המידע ותאריך מסירת הידיעה, מקום הידיעה, ותיק המודיעין.
6. **מנגד, ב"כ המשיבה**, טוענת כי ההגנה נפלה לכלל טעות כשטענה כי בידיה נמצאת פרפרזה של מידע מאחר ונמסר להגנה התוכן המלא של הידיעה, והדברים עולים בצורה ברורה מתעודת החסיון.
7. עוד מוסרת ב"כ המאשימה כי הראיה החסויה מחד מגנה על אינטרס ציבורי רב מעלה כפי שמפורט בשולי תעודת החסיון, ומנגד היא לא מהותית ולא חיונית להגנת הנאשם ולהליך הפלילי.
8. עוד מבקשת ב"כ המאשימה להדגיש, כי תוכן העתירה לגילוי ראיה, העתירה עצמה מנומקת בסיבות שונות שאין להן בהכרח קשר לרצון לניהול הוגן ומלא של המשפט, אלא נראה יותר שיש רצון של נאשם 2 לאשש ולבדוק מי המקור, אין הסבר למה הראיה חיונית להגנת הנאשם אלא סגנון של מסע דיג.
9. סעיף 14 לעתירה ב"כ העותר לא רלבנטי שכן הסיגור מונה דברים שאולי צריך להעלותם בסיכומים וליתן להם משקל כזה או אחר אך זה לא רלבנטי לעתירה.
10. בנסיבות האמורות מבקשת ב"כ המאשימה לדחות את הבקשה, שכן על פי הפסיקה המבחן הנוהג לעניין עתירה לגילוי ראיה חסויה הוא לעולם מבחן הרלוונטיות להגנת הנאשם, ולגופו של עניין לאחר עיון בחומר החקירה שלגביו הוצאה תעודת חסיון, נמצא כי אין דבר אשר עלול להועיל להגנת הנאשם, וכי במקרה זה, יש להעדיף את האינטרס הציבורי באופן מובהק ולדחות את הבקשה.

11. לאחר שמיעת הצדדים, החלטתי לקיים דיון במעמד צד אחד, בלשכתי, ולשמוע פרטים מפי רכז המודיעין, בכדי לגבש את המסקנה המתבקשת בנסיבות העניין.

דיון והכרעה

12. בסעיף 45 לפקודת הראיות, שכותרתו - חסיון לטובת הציבור, נקבע:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם השר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית משפט הדן בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה כי יש צורך לגלות לשם עשיית צדק עדיף מן העניין לא לגלותה".

13. השאלה היא האם מדובר בראייה שעשויה לעורר ספק באשמת הנאשם, אם על ידי ביסוס טענות ההגנה, ואם על ידי כרסום משקלן של הראיות התביעה, ודרושה להגנת הנאשם.

14. מכאן שאם החשיבות של הראיה החסויה להגנה היא חשיבות שולית או זניחה, רק אז יש מקום לעריכת האיזון הקבוע בפקודה. אתהערכת מידת האפקטיביות של הראיה החסויה להגנת הנאשם במסגרת בחינה זו, יש לבחון לפי יריעת המחלוקת בין הצדדים, הבחינה מטבעה הינה פרטנית לגופו של תיק, יש לבחון את שדה המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם, ואת מיקומה של הראיה וחשיבותה היחסית בשדה זה, ולאזן את חשיבותה היחסית של אותה ראיה בהתייחס לקשת האפשרויות בין חשיבות אפסית לבין חיונית מרובה. משנקבע משקל זה יש להשוותו למשקל האינטרס הציבורי למנוע את החשיפה, אם הראשון עולה על השני יש לצוות על הגילוי (בש"פ 1924/93 משה גרינברג נגד מדינת ישראל, פ"ד מז (4) 766, 770, 771 (1993)).

15. בבש"פ 838/84 לבני ואחרים נגד מדינת ישראל, פ"ד לח (3) 729 נקבע:-

" עשיית צדק בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאותו נאשם ספציפי העומד לדין, על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל חסיון, חיוני להגנת הנאשם, כי אז בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול ביטחוני אפשרי... עדיף זיכויו של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראיה שיש אינטרס בטחוני שלא לגלותה, על פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראיה חסויה..."

על מנת שניתן יהיה לבחון את שני הצרכים הללו ולאזן ביניהם, יש צורך לאתר את חזית המריבה בין בעלי הדין, שלכאורה ניתן יהיה לערוך את האיזון. חזית המריבה נחשפת לאחר בחינת גרסת התביעה, כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום, אל מול גרסת ההגנה.

מן הכלל אל הפרט

16. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם, עבירות כפי שפירטתי בפרק המבוא.

17. השר לביטחון פנים הוציא תעודת חסיון, לפיה כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 14-0592-624 לרבות מועד מסירת המידע הינם חסויים.

18. עוד נאמר כי גילוי מידע זה או מסירתו יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב באשר הם עלולים: לסכן שלומם של בני אדם, לפגוע בשיתוף הפעולה עם הציבור. (סומן א.מ/3)

19. לאחר ששמעתי את טענות ב"כ עותר 2 נפגשתי בלשכתי עם התביעה ועם רכז המודיעין, מר דוד ממון, בחנתי את הראיות החסיות ואת טיעוני המשיבה. יצוין כי במהלך הדיון במעמד צד אחד נרשם פרוטוקול חסוי בכתב יד.

הפרוטוקול החסוי של התביעה יוכנס למעטפה אשר תשמר בכספת בית המשפט.

18 אציין שבבחינת חשיבות הראייה על רקע טענות ב"כ העותר 2 ויריעת המחלוקת,

הרי שתוכן דו"ח ידיעה שמספרה 14-0441-090 נמסר לב"כ העותר ולא פרפרזה כדבריו, וכי זהות המקור, מועד מסירת המידע והמיקום כולל תיק המודיעין לא יכולים לסייע להגנה, בכל הקשור לכתב האישום המיוחס לעותר 2.

20. מנגד, קיים אינטרס ציבורי חשוב שבשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה, אשר לדברי המשיבה עלול להיפגע פגיעה אנושה באם אענה לגילוי הראיות, זאת אל מול אינטרס ההגנה שבמקרה דנן החשיבות לחשיפה לצורך מיצוי ההגנה היא כאמור אפסית.

21. בהתחשב באינטרס הציבורי ובצורך בשיתוף פעולה עם המשטרה, מחד; ובבחינת הראייה החסויה בראי ההגנה, מנגד, לא מצאתי שיש פגיעה בהגנת הנאשם, שכן מדובר בסיוע אפסי. על כן, לא מצאתי לנכון להורות כמבוקש.

22. באשר לטענת ב"כ עותר 2 לעניין מושג "החבורה" לדבריו לא מצאתי כל פגיעה בהליך ההגנה, שהרי אין כל פגיעה במיצוי הליך ההגנה והיכולת לחקור את "החבורה" כך שאין כל פגיעה במיצוי הליך ההגנה.

23. באשר לאמור בסעיף 14 אינה רלבנטית לעתירה גופא.

סוף דבר

24. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובחנתי את החומר החסוי על פי אמות המידה הנדרשות, אין מקום לקבל את העתירה, והיא נדחית.

המזכירות תמציא בדחיפות העתק מהחלטה לב"כ עותר ולמשיבה באמצעות פקס'

הצדדים.